

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsának határozata

(Folytatás a 2. oldalról.)

művesszövetkezetekhez hasonlóan önálló szövetkezetek, amelyek a földművesszövetkezeti hálózat kötelékébe tartoznak és közvetlen irányításukat a földművesszövetkezetek járási illetőleg megyei szervei látják el.

2. Az egyszerű termelési társulások „működési szabályzat” alapján működnek, amelynek irányelveit a SZÖVOSZ határozza meg. A szakszövetkezetek tevékenységüket alapszabály szerint folytatják, amelyet a SZÖVOSZ által kiadott mintaalapszabály figyelembevételével alakíthatnak ki.

3. A Minisztertanács annak érdekében, hogy a falusi lakosság, elsősorban a dolgozó parasztság pénzügyi megtakarításait saját szövetkezeti szervezete útján összegyűjthesse és átmenetileg jelentkező hitelszükségleteit a kölcsönös segítség elve alapján közvetlenül is kielégíthesse, helyesnek tartja a falusi takarékszövetkezetek létesítésére irányuló kezdeményezéseket. Felkéri a SZÖVOSZ igazgatóságát, hogy a szövetkezetek megalakulását szervező munkáját és anyagi előkészítését segítse elő. A szövetkezetek szervezésének működésének feltételeit a pénzügyminiszter a SZÖVOSZ igazgatóságának elnökével egyetértésben rendeltileg állapítsa meg. A szavattosságot biztosítékképpen a Pénzügyminisztériumot a szövetkezetek pénzügyi működését illetően ellenőrzési jog illeti meg.

4. A Minisztertanács szükségesnek és helyesnek tartja, hogy az állami és szövetkezeti szervek anyagi előnyöket biztosító kedvezményeket nyújtsanak az egyszerű termelői társulások számára, hogy ez is ösztönözze az egyénileg dolgozó parasztság egyszerű szövetkezeti társulásainak széleskörű kibontakozását. Ilyen előnyöket és kedvezményeket a társulásoknak aszerint kell nyújtani, amilyen mértékben a közös termelés, feldolgozás és értékesítő tevékenység elemei a társulásban megvalósulnak. A kedvezmények nyújtásánál alapvető elvként kell érvényesíteni, hogy ösztönözzék a közös — főleg termelői tevékenység továbbfejlesztését és a termelés növelését.

5. Az egyszerű termelői társulások működését széleskörű termelési segítség

nyújtásával is elő kell mozdítani.

a) A talaj-, növényápolási-, védekezési és betakarítási munkák idejében való elvégzése érdekében biztosítani kell, hogy a társulások tagjai részére a gépállomások talajmegmunkáló és betakarító gépei a mezőgazdasági termelőszövetkezeteket és a termelőszövetkezeti csoportokat követő sorrendben rendelkezésre álljanak. A gépi szolgáltatásokat — már alkalmi társulások esetében is — az egyénileg dolgozó parasztságot díjtételeinél 10 százalékkal alacsonyabban kell számolni. 30 holdat meghaladó összefüggő táblán végzett gépi munka esetén a termelőszövetkezeti csoportok részére megállapított kedvezményt kell adni.

b) Az egyéni termelők előtt sorrendi előnybe kell részesíteni az egyszerű termelői társulásokat (szakcsoportokat) a termelést elősegítő, továbbá a közös létesítményekhez szükséges anyagok beszerzésénél (műtrágya, növényvédőszer, melegágyi felszerelés, szárító és feldolgozó épületekhez szükséges anyagok stb.) Ugyanígy előnyt kell biztosítani az élőállat, baromfi, állati termékek termelésére társult termelők részére a különféle takarmányjuttatásoknál, valamint naposcsibe, tenyészállat és egyéb akcióknál.

c) A gépállomások főmezőgazdászai, a községi agronomusok, a megyei és járási mezőgazdasági szervek és a termelők közötti kölcsönös szaktanácsadással támogatni az egyszerű termelői társulásokat;

6. Az egyszerű termelői társulások részére termelési és termékek értékesítésénél és feldolgozásánál előnyöket kell biztosítani.

a) A termelési szerződések megkötésénél a társulásokat a társulásokon kívüli termelőkkel szemben sorrendi előnyben kell részesíteni. Az így termelt cikkek után a társulások részére az egyéni termelőknél magasabb, de a termelőszövetkezeteké el nem érő többtermelési prémiumot, illetőleg a dohányynál minőségi felárat kell fizetni.

b) Lehetővé kell tenni, hogy a társulások az állami iránti kötelezettségeik (beadási, értékesítési szerződéses) teljesítésén felül saját termékeiket feldolgozva, csomagolva közvetlenül a felhasználóknak szállíthassák és

ily módon nagyobb jövedelmet érhetnek el.

c) Elő kell továbbá segíteni, hogy a társulások az állam iránti kötelezettségeik (beadási, értékesítési szerződés) teljesítésén felül saját termékeiket közösen feldolgozzák és közvetlenül forgalombahozzák (például gyümölcs-, zöldségelárusítóhelyek fenntartása, tej lefőlézése, gyümölcsfeldolgozás, pálinkafőzés, stb.). A szőlőtermelői szakcsoportok bortételezését termelői borkimérés, palackozás útján, továbbá a termelőszövetkezetekhez hasonlóan poharazás engedélyezésével, valamint állami pincék, feldolgozó üzemek bérbeadásával is elő kell mozdítani.

7. A termelés növelését szolgáló közös berendezések létesítésére és közös felszerelések beszerzésére kedvezményes beruházási hitel lehet nyújtani. Az ellátás és az export szempontjából fontos évelő kultúrák nagyobb összefüggő területen való telepítésére, a termőre fordulás után két-három év múlva visszafizetendő hitel lehet folyósítani.

A földművesszövetkezetek saját erőforrásai felhasználásával, az állami vállalatok pedig e célra rendelkezésre álló kereteikből az egyszerű társulások közös termelői tevékenységének elősegítésére, gépeket, termelési eszközöket szerezhetnek be és adhatnak bérbe a termelői társulásoknak.

8. Az egyszerű termelői társulások által telepített évelő kultúrák (földieper, gyümölcs, szőlő, egres, málna, spárga, stb.) összefüggő területét tagosításba bevonnak nem lehet.

Lehetővé kell tenni, hogy az egyszerű termelői társulások tagjai földterületükre közös művelési céljából önkéntes csere alapján összefüggő táblákba vonhassák egybe. Ehhez szükség esetén állami tartálékföldet is fel lehet használni. A tanács szervek a tartálékföldet hasznosításánál egyszerű termelői társulások igényeit az egyéni termelők előtt elégték ki.

9. Az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztságot egyszerű termelői társulásainak biztosított kedvezményekre vonatkozó feltételeket az érdekelt miniszterek a pénzügyminiszterrel és a SZÖVOSZ igazgatósága elnökével egyetértésben szabályozzák. A hitelnyújtásra vonatkozó feltételeket pedig a pénzügyminiszter a SZÖVOSZ igazgatóságának elnökével egyetértésben állapítsa meg.

HEGEDÜS ANDRÁS s. k.
a Minisztertanács elnöke

Gerő Ernő elvtárs szabadságra utazott

Gerő Ernő elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára, szokásos évi szabadságára a Szovjetunióba utazott.

Közlemény Grosics Gyula ügyében

Az Országos Testnevelési és Sportbizottság, valamint az Országos Társadalmi Labdarúgó Szövetség elnöksége megvizsgálta Grosics Gyula labdarúgó ügyét.

A hozott határozat szerint Grosics Gyula megváltozott magatartása miatt ismét jogot kap a válogatott csapatban való szereplésre, ha formája ezt indokolja és ha a szövetségi kapitány választása rá esik.

Megvizsgálták Fazekas Árpád ügyét is és visszaadták játékjogát.

A Szegedi Nemzeti Színház új művészei

KÁDÁR MARGIT

Nem szívesen nézek vissza életem útjára. Azt hiszem, ez természetes is, hiszen nő vagyok. De emlékezni szívesen emlékezem azokra az időkre, amikor Szegeden szubrett voltam. Szerettem Szegedet és Szeged is engem. S ha ma már megváltozott szerepkörömben látunk is viszont azokat, akik mint szubrettet ismertek, szeretném, ha úgy fogadnának, mint régen, mert én ma is csak azt akarom, mint régen: szórakoztatni, mindenkinek kellemes perceket szerezni, régieknek és újaknak. Remélem, ez sikerülni fog — summázza élete útját, művészi törekvését és célját Kádár Margit, aki az idei színiévadban ismét visszatért Szegedre, a Nemzeti Színházhoz.

Céljában, törekvésében mi is osztozunk, akik darabról darabra, új és új szerepkörökben szeretnénk viszontlátni. Kádár Margitot első bemutatkozásaként a Lili bárónő gróf Illsházy Christinára szerepében üdvözölhetjük régi és új színházlátogatók és színházpártolók.

Válasz a „Délmagyarország” cikkére

Véletlenül került szerkesztőségünkbe a Délmagyarország augusztus 10-i száma, amelyben „Az jó hírért névért, s az szép tisztességért...” cím alatt cikket olvastam „Barátok között” című cikkről.

A cikkemben akaratlanul is alkalmat adtam arra, hogy (i—c) öntömjénezőnek nevezze Kertész Lajos karnagyot.

A közvélemény helyes tájékoztatása érdekében kérem, közöljék a következőket. Ami pedig az aradi olvasó helyes tájékoztatását illeti, majd megtalálom a módot a csorba kiküszöbölésére.

Az aradi „Vörös Lobogó” július 18-i számában „Barátok között” cím alatt megjelent cikket én írtam, az inkriminált részt pedig elírtam. Kertész Lajos karnagy elvtársat szerény embernek ismerem meg, ami pedig az öntömjénezést illeti, a cselekvő alany én voltam. Ed-

Megkezdődik a tanítás a Marxizmus-leninizmus Esti Egyetemen

A Magyar Dolgozók Pártja Csongrád megyei Bizottsága Marxizmus-leninizmus Esti Egyetemén a foglalkozások 1956. szeptember 17—18-án kezdődnek meg.

A második évfolyam szeptember 17-én délután 6 órakor, az első évfolyam szeptember 18-án délután 6 órakor a Pártoktatók Házában kezd meg munkáját.

Üdvözlő távirat a Bolgár Népköztársaság nemzeti ünnepé alkalmából

A Bolgár Népköztársaság nagy első titkára üdvözlő táviratot intézett Georgi Damjanov elvtárs felé, aki a Bolgár Népköztársaság nemzeti ünnepé elnöksége elnöke, Anton Jugov elvtárhoz, a Bolgár Népköztársaság Minisztertanácsa elnökéhez és Todor Zsiv-Minisztertanácsának elnöke és Kov elvtárhoz, a Bolgár Kom-munisták Párt Központi Bizottsága Pártja Központi Vezetőségének első titkárhoz,

Tizenkét éve szabad a bolgár nép

Legnagyobb ünnepét üli ma a bolgár nép, szabadsága kivívásának tizenkettő évfordulóját. 1944 szeptember 9-én történt, hogy a szovjet hadsereg és a Georgi Dimitrov felhívására fegyvert ragadó szabadságharcosok együttes akciója elsöpörte a burzsoá kormányt és felszabadította Bulgáriát a fasiszta elnyomók és bolgár cinkosai uralma alól.

12 esztendő telt el 1944 szeptember 9. óta és ez a történelmileg rövid időszak alatt Bulgária mérföldes léptekkel haladt előre a fejlődés útján. Az elmaradt agrár országból ipari-agrár ország lett, a kulturális elmaradottságot felszámolva megszüntették az írástudatlanságot, növekedik a nép anyagi-kulturális jóléte.

Az elért eredmények állandóan újabb sikerekre ösztönzik a bolgár dolgozókat. 1952-ben a nemzeti jövedelemnek 71 százalékát fordították közszükségleti cikkek termelésére. 1955-ben azonban már 79 százalékot. Állandóan emelkedik a dolgozók munkabére. A munkások évi átlagos keresete 1948-ban 4.389 leva volt, 1955-ben már 7.846 leva, vagyis hét esztendő alatt a munkabér 78 százalékkal növekedett.

Jelentős jövedelemtöbbletet jelent a rendszeres árcsökkentés politikája. Csupán az utolsó három év alatt végrehajtott árcsökkentések révén a lakosság mintegy 3.070.000.000 levát takarított meg.

A népi demokratikus rendszer egyre több és több szakember munkába állítását teszi szükségessé. Az elmúlt év folyamán Bulgáriában az általános iskolától az egyetemig összesen 1.186.000 tanuló folytatta tanulmányait, évről-évre növekedik az orvosok, mérnökök, agronomusok száma.

A népi kormányzat nagy gondot fordít az ország nemzetközi kapcsolatainak ápolására is. Bulgária jelenleg 31 országgal tart fenn diplomáciai kapcsolatot, ezenkívül még 15 országgal folynak a tárgyalások a diplomáciai kapcsolat felvétele céljából. Ezek között szerepel az USA, Kanada, Mexikó, Irán, Indonézia, Uruguay, Brazília, Szudán, stb.

Állandóan bővülnek az ország kereskedelmi kapcsolatai is. Bulgária jelenleg 52 országgal tart fenn rendszeres kereskedelmi összeköttetést, köztük Indiával, Szíriával, Norvégiával, Ceylonnal és Burmával, amelyekkel Bulgária a múltban sohasem tartott fenn kereskedelmi kapcsolatot.

A felszabadulás óta eltelt 12 év tehát mind belsőleg, mind pedig külpolitikailag megerősítette a népi demokratikus rendszert. A bolgár nép az eddigi sikerekre támaszkodva bizalommal tekint a jövő felé és büszkéen ünnepli minden sikerének kulcsát, az 1944. szeptember 9-i diadalmas népi felkelést.

Levelezőnk írja

Hetek óta figyelem Szegeden és Újszegeden a szombati kenyérellátást, amely igen sok kívánnivalót hagy maga után. Köztudomású, hogy szombaton két napra kénytelen az ember kenyeret

beszerezni. Nézetem szerint inkább a péntekről szombatra virradó reggel kellene a két napra való kenyeret az elárusítóhelyre juttatni, nem pedig szombaton, az esti órákban, amikor a város lakossága egyik üzletből a másikba rohan, rengeteg időt elpocsékolva, hogy biztosítsa vasárnapi kenyerét. Másrészt előfordul, hogy ilyenkor a 3—4 napos kenyér is elfogyott, sőt, azt is észrevettem, hogy valaki több ilyen kenyeret vásárolt. Nézetem szerint ez már nem is emberi fogyasztásra került, inkább disznóhízlalásra, mert így olcsóbban jött ki a hizlaló, tekintve, hogy korpához nem juthat, csak a termelő.

(Schlamadinger József)

Miért nem helyeznek el a városban több szeméttgyűjtő ládát, vagy kosarat? Szükség volna néhányra a villamosmegállónál, a parkokban és a forgalmas útszakaszokon is. Úgy gondolom, hogy 40—50 szeméttgyűjtő beállításával (és rendszeres kiürítésével!) sokkal szebb és tisztább várossá tehetnénk Szegedet, és ez nem jelentene elviselhetetlen áldozatot. (Pásztor Emil)

Határozat a Szovjetunió alacsonybérű munkásai és alkalmazottai bérének felemeléséről

Moszkva (TASZSZ) A szovjet dolgozók anyagi jólétének további javítása céljából a Szovjetunió Minisztertanácsa, az SZKP Központi Bizottsága és a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa elhatározta:

1. Addig, amíg intézkedések történnek a munkások és alkalmazottak bérének általános rendezésére, 1957. január 1-től kezdve fel kell emelni az alacsonybérű munkások és alkalmazottak fizetését a következő arányban:

a) Azoknak a munkásoknak és alkalmazottaknak a bérét, akiket közvetlenül az ipari vállalatokban, az építkezéseknél, a közlekedési és hírközlési vállalatoknál foglalkoztatnak, havonta legalább 300—350 rubelben kell megállapítani.

b) A többi munkásoknak és alkalmazottaknak, valamint az alsóbb kiszolgáló személyzetnek, az ipari vállalatok, építkezések, közlekedési és hírközlési vállalatok őrsemélyzetének a bérét, városokban és munkás lakótelepeken havonta legalább 300, falu-telepeken pedig legalább 270 rubelben kell megállapítani.

Jelen béremelés azokra a munkásokra és alkalmazottakra terjed ki, akiknek bér-, vagy illetményalapja alacsonyabb a fentemlített összegeknél.

2. A munkásoknak és alkalmazottaknak a norma teljesítéséért és túlteljesítéséért

járó díjazást, a prémiumokat, a túlóradíjakat, az ünnepnapokon, vagy éjszaka végzett munkáért járó díjakat, korpótlékokat, a hosszú évek feddhetetlen munkájáért kapott jutalmakat, a magas északi vidékeken és ezekhez hasonló területeken, a visszesség és magas hegyi vidékeken végzett munkáért járó pótlékokat a jelen rendelet 1. pontjában megállapított bérösszegeken felül kell fizetni.

E kifizetéseket a vállalatoknál, a szervezeteknél és intézményeknél érvényes fizetési kategóriák és illetményalapok alapján kell kiszámítani.

3. Meg kell bízni a Szovjetunió minisztereit és hivatalvezetőit, valamint a szövetséges köztársaságok minisztertanácsait, hogy a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő állami munkaügyi és bérbizottsággal és a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsával egyetértően egy hónapon belül határozzák meg az egyes munkakörökben a minimális munkabért, a jelen rendelet 1. pontjának „a” alpontjában körülírt keretek között.

4. Azokban az esetekben, amikor a munkások és alkalmazottak nem dolgozzák végig a teljes hónapot, a munkabér nagyságát az illető hónapban ledolgozott időhöz arányítva kell meghatározni.

5. A vállalatoknál, az építkezéseknél, a szervezetekben

és az intézményeknél foglalkoztatott tanuló munkáját a fennálló rendszernek megfelelően kell bérezni.

A továbbképző tanfolyamot végző munkások és alkalmazottak bérét a jelen rendelet 1. pontjának megfelelően kell megállapítani.

6. 1957. január 1-től kezdve meg kell szüntetni a jövedelemadó, valamint az aggregátóknak, valamint az alkalmi munkásoknak és kis-családú állampolgároknak kivetett adó levonását azoknál a munkásoknál, alkalmazottaknál és tanulóknál, akiknek bére vagy ösztöndíja nem haladja meg a havi 370 rubelt.

A Szovjetunió Legfelső Tanácsának Elnöksége elé rendeltetve kell terjesztetni megerősítés végett a munkabérek adómentes minimumának felemeléséről.

7. A népgazdasági tervben és az 1957. évi állami költségvetésben nyolcmillió rubelt kell előirányozni az alacsony bérű és fizetős munkások és alkalmazottak bérének felemelésével kapcsolatos intézkedések végrehajtására. Ez a munkások és alkalmazottak szóbanforgó csoportjánál átlag körülbelül 33 százalékos béremelési biztosít.

1956. szeptember 8.

A Szovjetunió Minisztertanácsa, az SZKP Központi Bizottsága, a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsa